

**ДО ОБЩОТО СЪБРАНИЕ НА
СЪДИИТЕ ОТ ГРАЖДАНСКА
КОЛЕГИЯ НА ВЪРХОВНИЯ
КАСАЦИОНЕН СЪД**

И С К А Н Е

от Лозан Панов- председател на Върховния касационен съд
на основание чл.125 във връзка с чл.124, ал.1, т.1 ЗСВ

УВАЖАЕМИ КОЛЕГИ,

По повод постъпил сигнал за наличие на противоречива съдебна практика, с писмо изх.№ 194/ 11.05.2015 г. на председателя на ВКС до председателите на апелативните и окръжните съдилища беше поискано изпращане на копия от влезли в сила съдебни актове, обективиращи произнасяне по следния материалноправен въпрос: **Може ли да се допусне пълно осиновяване без съгласие на родител в хипотезата на чл.93, ал.1 СК.**

Видно от постъпилите отговори с приложени копия от съдебни решения, по въпроса е налице противоречива практика. Според едното становище, когато в производството по допускане на осиновяването се установи, че рожденият родител трайно не полага грижи за детето и не му дава издръжка, осиновяването може да се допусне без негово съгласие на основание чл.93, ал.1 СК /Решение № 444/ 28.04.2010 г. по в.гр.д.№ 329/2010 г. на Пловдивския апелативен съд, Решение № 36 от 17.10.2012 г. по гр.д.№ 3/12 г. на Силистренския окръжен съд, Решение от 02.11.2012 г. по гр.д.№ 3503/11 Г. на Пловдивския окръжен съд, Решение от 17.10.2012 г. по гр.д.№ 1974/12 г. на Пловдивския окръжен съд, Решение № 63 от 10.03.2015 г. по гр.д.№ 839/14 г. на Добричкия окръжен съд, Решение № 160 от 19.05.2015 г. по гр.д.№ 92/15 г. на Добричкия окръжен съд, Решение № 120 от 24.04.2015 г. по гр.д.№ 150/15 г. на Добричкия окръжен съд, Решение № 130 от 27.08.2014 г. по гр.д.№ 392/14 г. на Варненския апелативен съд, Решение № 108 от 16.03.2012 г. по гр.д.№ 1109/11 г. на Плевенския окръжен съд, Решение № 292 от 24.11.2014 г. по гр.д.№ 439/14 г. на Ловешкия окръжен съд/. Тази теза се подкрепя от съдиите от Шуменския окръжен съд и Пазарджишкия окръжен съд, което е видно от изпратените от тях становища. В обратния смисъл е Решение № 314 от 29.02.2012 г. по гр.д.№ 526/2012 г. на Софийския апелативен съд и Решение № 29 от 27.01.2015 г. по гр.д.№ 1038/14 г. на Русенския окръжен съд, според които в хипотезата на чл.93, ал.1 СК не е допустимо осиновяването да е пълно, тъй като разпоредбата на чл.100, ал.2 СК

препраща само към чл.93, ал.2 и 3 СК, но не и към ал.1, а същевременно според чл.100, ал.3 СК в останалите случаи осиновяването може да е пълно или непълно съобразно съгласието на лицата по чл.89 СК, вкл. родителите. В подкрепа на тази теза са и постъпилите становища на съдиите от Габровския окръжен съд, Търговищкия окръжен съд и Ямболския окръжен съд, макар и да не са посочили и представили постановени от тях съдебни актове в този смисъл. С Решение № 367 от 14.10.2013 г. по гр.д.№ 363813 г. на Хасковския окръжен съд и Решение № 49 от 09.07.2012 г. по гр.д.№ 244/12 г. на Хасковския окръжен съд в разглежданата хипотеза е било допуснато непълно осиновяване.

Според постъпилото писмо от председателя на Ловешкия окръжен съд в отговор на писмо изх.№ 194/ 11.05.2015 г. на председателя на ВКС, налице е противоречива съдебна практика и по един процесуалноправен въпрос, свързан с производството по допускане на пълно осиновяване, а именно: **Допустимо ли е молба за пълно осиновяване по чл.82, ал.2 и 3 СК да бъде подадена направо до окръжния съд по постоянния адрес на молителя, предвид изискването на чл.96, ал.2 СК за подаването ѝ чрез съответната регионална дирекция за социално подпомагане.** Според едното становище по въпроса, разпоредбата на чл.96, ал.2 СК не е от императивен характер и неспазването ѝ не обуславя недопустимост на производството пред директно сезирания с молбата съд, който дължи да я разгледа, след като я изпрати на съответната дирекция за социално подпомагане за комплектоване на преписката /Определение № 1864 от 29.11.2010 г. по ч.гр.д.№ 1653/10 г. на Софийския апелативен съд/. Според противоположното становище, разпоредбата на чл.96, ал.2 СК е императивна, което обуславя извод за недопустимост на производството по молбата за пълно осиновяване по чл.82, ал.2 и 3 СК, подадена директно до окръжния съд /Определение № 706 от 17.10.2014 г. по в.ч.гр.д.№ 506/14 г. на Варненския апелативен съд, Определение № 477 от 30.07.2014 г. по в.ч.гр.д.№ 355/14 г. на Варненския апелативен съд/.

Предвид посочената по-горе противоречива практика на съдилищата, на основание чл.125 във връзка с чл.124, ал.1, т.1 ЗСВ правя следното

ИСКАНЕ:

Общото събрание на съдиите от Гражданската колегия на Върховния касационен съд да се произнесе с тълкувателно решение по следните въпроси:

- 1. Може ли да се допусне пълно осиновяване без съгласие на родител в хипотезата на чл.93, ал.1 СК.**

2. Допустимо ли е молба за пълно осиновяване по чл.82, ал.2 и 3 СК да бъде подадена направо до окръжния съд по постоянния адрес на молителя, предвид изискването на чл.96, ал.2 СК за подаването ѝ чрез съответната регионална дирекция за социално подпомагане.

Приложения: посочената в искането съдебна практика и копие от писмо изх.№ 194/ 11.05.2015 г. на председателя на ВКС до председателите на апелативните и окръжните съдилища.

**ПРЕДСЕДАТЕЛ НА ВЪРХОВНИЯ
КАСАЦИОНЕН СЪД:**

/СЪДИЯ ЛОЗАН ПАНОВ/